

ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی و حسی پنیر گوسفندی پاستوریزه با افزودن سویه‌های لاکتوباسیلوس کازئی و لاکتوباسیلوس پلاننتاروم جداسازی شده از پنیر سنتی ليقوان

یونس صبحی سرابی^۱، جواد حصاری^{۲*}، سید هادی پیغمبر دوست^۲ و سید عباس رافت^۳

تاریخ دریافت: ۹۲/۳/۴ تاریخ پذیرش: ۹۳/۶/۳۰

^۱دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

^۲دانشیار گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

^۳دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

*مسئول مکاتبه: E-mail: jhesari@tabrizu.ac.ir

چکیده

پنیر ليقوان به خاطر ویژگی‌های حسی عالی خود، محبوبیت بالایی در بازار دارد. پنیر ليقوان از شیر خام گوسفندی تهیه می‌شود، به همین دلیل دغدغه‌هایی در مورد سلامت آن از نظر میکروب‌های بیماری‌زا همچون بروسلا، لیستریا مونوسیژنوز و سایر عوامل بیماری‌زا وجود دارد. در این پژوهش، پنیر سفید آب نمکی از شیر گوسفندی پاستوریزه و با افزودن سویه‌های میکروبی شامل لاکتوباسیلوس کازئی و پلاننتاروم جدا شده از پنیر ليقوان بعنوان آغازگر، تولید گردید. نتایج آماری نشان داد که تاثیر پاستوریزاسیون، افزودن آغازگر، زمان رسیدن و اثرات متقابل آنها روی مقادیر ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی همچون خاکستر، ماده خشک، pH، اسیدیته، چربی، پروتئین، و میزان لیپولیز افزایش و کاهش معنی‌داری ($P < 0.05$) دارد. نمونه‌های پاستوریزه شده پنیر در روز ۶۰ رسیدن ماده خشک ۴۱٪ را دارا بودند که کمتر از نمونه‌های شاهد پاستوریزه نشده بود. میزان لیپولیز تیمارهای پنیر پاستوریزه ۱۵ meq/100g oil بود. در نمونه‌های پاستوریزه میزان خاکستر حدود ۰/۵٪ بیشتر از نمونه‌های پاستوریزه نشده بود. تیمار پاستوریزه شده با سویه لاکتوباسیلوس پلاننتاروم داری بیشترین نسبت ازت محلول به ازت کل در بین تیمارها بود. ارزیابی کلی حسی تیمارهای پنیر تهیه شده نشان داد که بیشترین امتیاز حسی مربوط به تیمار پنیر تهیه شده با شیر پاستوریزه با سویه لاکتوباسیلوس پلاننتاروم در پایان ۶۰ روز رسیدن بود. با نتایج حاصل شده می‌توان نتیجه گرفت که در عین کاهش برخی مقادیر ویژگی‌های شیمیایی پنیر پاستوریزه همچون ماده خشک، خطر باکتری‌های بیماری‌زا از بین برده شد و با توجه به ارزیابی حسی و نتایج فیزیکی شیمیایی حاصل می‌توان گفت که سویه لاکتوباسیلوس پلاننتاروم جداسازی شده از پنیر ليقوان قابلیت استفاده بعنوان استارتر را در پنیرهای پاستوریزه برای ایجاد عطر و طعم و مطلوبیت برای مصرف کنندگان را نسبت به سویه لاکتوباسیلوس کازئی دارا می‌باشد.

واژگان کلیدی: پاستوریزاسیون، پنیر ليقوان، لاکتوباسیلوس کازئی، لاکتوباسیلوس پلاننتاروم

مقدمه

پنیر ليقوان پنیر سنتی نیمه‌سخت تهیه شده از شیر خام گوسفندی بدون استفاده از آغازگر است که در روستای ليقوان در جنوب شرقی تبریز تولید می‌شود. ایرانی‌ها این پنیر را به دلیل مزه و طعم و آرومای فوق العاده طبیعی به سایر پنیرها ترجیح می‌دهند (حسنی ۱۳۸۸). شیر گوسفند به علت داشتن چربی، پروتئین و ماده خشک بالا طرفداران زیادی دارد. پنیر ليقوان حاصل دارای مقدار بالایی از این مواد در مقایسه با پنیر حاصل از شیر گاو و سایر پستانداران است. مشخص شده است که حضور اسید لاکتیک باکتریها در شیر خام و همچنین در استارتهای طبیعی می‌تواند ترکیبات ضد میکروبی در مقابل بعضی از مسمویت های غذایی باکتریایی را تولید کنند (حسنی ۱۳۸۸). پنیر سنتی که از شیر خام تهیه می‌شود محیط مناسبی برای رشد بسیاری از عوامل بیماری‌زا است که اغلب با مسمومیت غذایی همراه هستند (کاروالو و همکاران ۲۰۰۷). استفاده و مصرف شیر خام به خاطر اینکه وجود عوامل بیماری‌زا همچون اشرشیاکلی O157:H7، سالمونلا، بروسلا، لیستریا مونوسیژنوز و غیره همواره نگران کننده است (منگ و دوئل ۱۹۹۸)، بر این اساس لزوم پاستوریزاسیون شیر مورد استفاده برای تهیه پنیر اجتناب ناپذیر است. از سوی دیگر پنیرهای تولیدی به روش صنعتی و پاستوریزه طعم پنیرهای سنتی را ندارند و یا برخی از ویژگیهای حسی شان بسیار ضعیف است (مانو و همکاران ۲۰۰۶)، باکتریهای اسیدلاکتیک توانایی تجزیه ترکیبات شیر به ترکیبات فرار و معطر را دارند و به همین منظور می‌توانند نقش مهمی در بهبود طعم و آرومای پنیر داشته باشند (سونی و همکاران ۲۰۰۳). ۵۵/۵ درصد ایزوله‌های شناسایی شده اسید لاکتیک باکتریها از پنیر ليقوان متعلق به جنس‌های لاکتوباسیلوس بود (احمدی و همکاران ۱۳۸۷). در این تحقیق برای تولید پنیر ليقوان، شیر گوسفندی ليقوان پاستوریزه گردید و سویه‌های غالب جداسازی شده از

پنیر ليقوان شامل لاکتوباسیلوس کازئی و لاکتوباسیلوس پلاننتاروم (حسنی و همکاران ۱۳۸۸) به عنوان استارتر به شیر گوسفندی ليقوان اضافه نموده و پنیر ليقوان پاستوریزه تولید شد و ویژگیهای فیزیکی شیمیایی و حسی آن مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

مواد

برای تولید پنیر، شیر گوسفندی تازه از روستای ليقوان و مایه پنیر قارچی ساخت شرکت سانگیوی کشور ژاپن و با نام تجاری میتو تهیه گردید. کلیه مواد شیمیایی مورد استفاده در این تحقیق تولید شرکت مرک آلمان با درجه خلوص تجزیه‌ای بودند. از ایزوله‌های میکروبی گونه لاکتوباسیلوس پلاننتاروم و گونه لاکتوباسیلوس کازئی زیرگونه سودوپلاننتاروم که دارای ویژگیهای میله‌ای گرم مثبت و کاتالاز منفی و هتروفرومنتاتیو بوده هر دو گونه ویژگیهای تخمیر قند، پروتئولیتیک، تولید اسید لاکتیک را دارا بوده و همچنین گونه پلاننتاروم دارای خاصیت لیپولتیکی بوده و توسط حسنی (۱۳۸۸) از پنیر سنتی ليقوان جداسازی شده بود، به عنوان استارتر استفاده گردید.

تولید پنیر

چهار نوع پنیر به شرح ذیل به منظور بررسی اثر پاستوریزاسیون و افزودن سویه‌های میکروبی ليقوان تهیه شد:

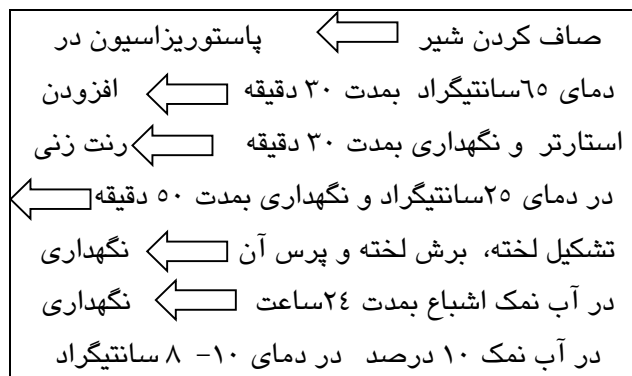
- ۱- پنیر کنترل یا شاهد (حاصل از شیر خام و بدون افزودن استارتر سویه‌های میکروبی) ۲- پنیر حاصل از شیر پاستوریزه بدون افزودن استارتر ۳- پنیر حاصل از شیر پاستوریزه با افزودن استارتر لاکتوباسیلوس کازئی ۴- پنیر حاصل از شیر پاستوریزه با افزودن استارتر لاکتوباسیلوس پلاننتاروم

نرم افزار آماری SAS انجام شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

ویژگی‌های شیر خام مورد استفاده شامل: ماده خشک (۱۶/۹۱٪)، پروتئین (۵/۸۸٪)، چربی (۶/۰۳٪)، pH (۶/۷۴)، لاکتوز (۴/۰۲٪) ماده خشک بدون چربی (۱۰/۹۲٪)، دانسیته ۳۵/۸۶ و نقطه انجماد ۰/۵۶۱ - سانتیگراد بود. ماده خشک

نتایج حاصل از آنالیز واریانس و مقایسه میانگین‌ها نمونه‌های پنیر شاهد با پنیر پاستوریزه بدون سویه الحاقی و نیز پنیرهای حاصل از شیر پاستوریزه و سویه‌های الحاقی کازئی و پلانتروم در زمان‌های مختلف با هم روی میزان ماده خشک تفاوت معنی‌داری ($P < 0.05$) نشان داد و مشخص شد نوع تیمارهای مختلف در زمان مشخص به جز با پنیر شاهد با هم تفاوت غیر معنی‌داری ($P > 0.05$) دارند که دلیل این می‌تواند به دام افتادن آب پنیر در این سه تیمار در اثر پاستوریزاسیون شیر مورد استفاده باشد. ماده خشک تیمار کنترل در زمان‌های مختلف رسیدن اختلاف معنی‌دار ($P < 0.05$) نشان داد، بقیه تیمارها در طول زمان با هم اختلاف غیر معنی‌داری ($P > 0.05$) نشان دادند. لواسانی و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی پنیر لیقوان به این نتیجه رسیدند که ماده خشک پنیر در طول زمان رسیدن کم شده و در برخی مواقع ثابت می‌ماند.

شکل ۱- مراحل تولید پنیر

آزمایش‌های فیزیکی شیمیایی

اندازه‌گیری ماده خشک، اسیدیته و خاکستر به روش مارشال (۲۰۰۵)، pH توسط pH متر مدل (HANA ساخت کشور ایتالیا) لیپولیز به روش نونز (۱۹۹۶)، بررسی کمی و کیفی پروتئولیز بوسیله اندازه‌گیری ازت محلول در $pH=4/6$ (SN%) به روش کوچورو و فاکس (۱۹۸۲)، ازت غیرپروتئینی (NPN%) به روش کوچورو و فاکس (۱۹۸۲) و بررسی درجه هیدرولیز به روش کوچورو و فاکس (۱۹۸۲) هیدرولیز سیستم کازئینی با دستگاه الکتروفورز به روش شلابی و فاکس (۱۹۸۷) انجام شد. تمامی آزمایش‌ها در سه تکرار صورت پذیرفت.

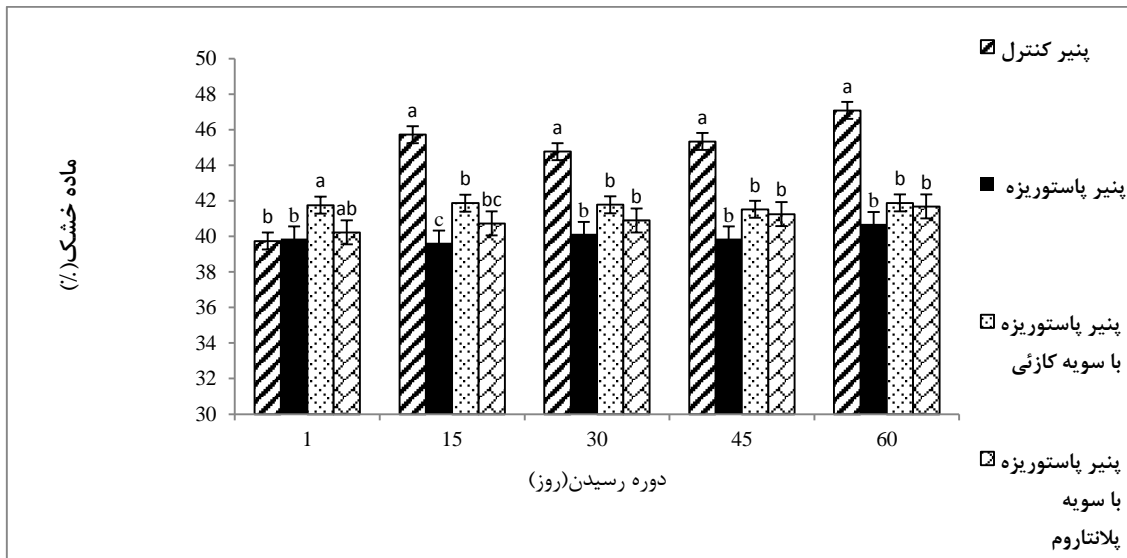
ارزیابی حسی

به روش هدونیک ۹ طبقه‌ای و روش توصیفی ۵ نقطه‌ای مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۴۹۳۸ در روز ۶۰ رسیدن پنیر انجام گرفت.

آنالیز آماری

برای آنالیز ویژگی‌های فیزیکی شیمیایی از طرح اسپلیت پلات در زمان^۱ با آنالیز واریانس با رویه مختلط^۲ با استفاده از آزمون توکی^۳ در سطح احتمال ۵ درصد و آنالیز آماری آزمون‌های حسی به روش ANOVA و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن به کمک

1. Split plot in time
2. Proc mixed
3. Tukey

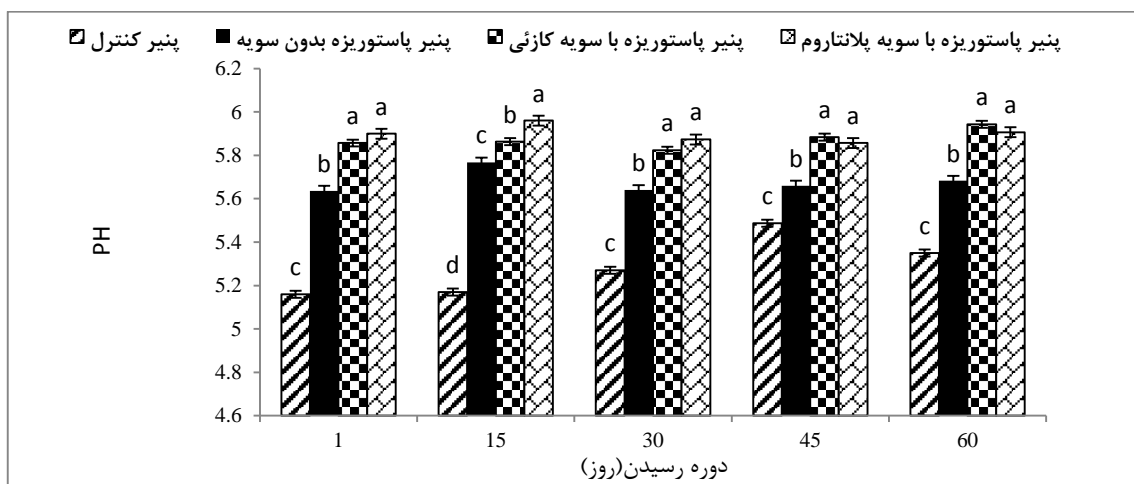

شکل ۲- تغییرات میزان درصد ماده خشک نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن در زمان ۶۰ روز رسیدن پنیر

عوامل می‌تواند فعالیت کم باکتری‌های اسید لاکتیکی باشد، کاهش کم pH در پنیرهای تولیدی با نتایج فرازا و همکاران (۲۰۰۴) و مارتین بوفال و همکاران (۲۰۰۴) که نشان دادند کاهش pH در طول ۶۰ روز در پنیرهای حاصل از شیر خام و پنیر حاصل از شیر پاستوریزه ۰/۱ بود نتایج حاصل از این پروژه مشابه نتایج آنهاست.

pH

میزان pH در پنیر شاهد حاصل از شیر خام در روزهای رسیدن در مقایسه با تیمارهای حاصل از شیر پاستوریزه کمتر بود که با نتایج آتاسوی و همکاران (۲۰۰۸) مطابقت داشت. علت کاهش کم pH در طول زمان تحت تاثیر فاکتورهای مختلفی می‌باشد که یکی از این

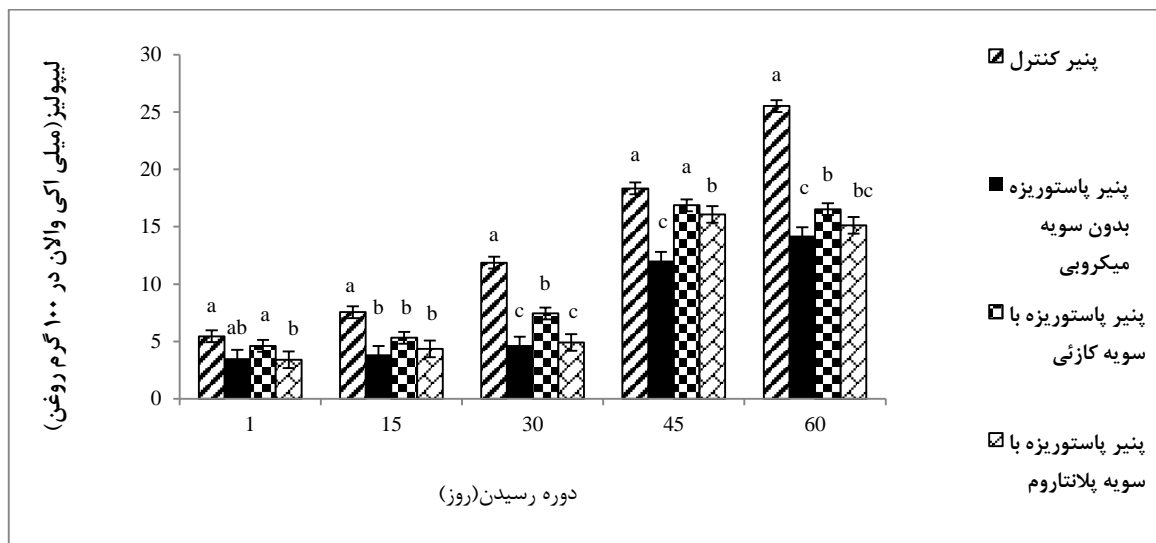

شکل ۳- تغییرات میزان pH نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن ۶۰ روز

لیپولیز

در همه تیمارها میزان لیپولیز در طول زمان افزایش نشان داد که مطابق نتایج زانتوپولوس و همکاران (۲۰۰۰)، فریت آتاسوی و همکاران (۲۰۰۸)، مکسونی (۱۹۹۷)، لواسانی (۲۰۱۱) بود. بیشترین میزان لیپولیز در تمامی زمان‌ها مربوط به پنیر کنترل بود که میزان لیپولیز

پنیر پاستوریزه با سویه کازئی و پلانتروم در روزهای آخر نزدیک به پنیر کنترل بودند و این نشان دهنده افزایش فعالیت لیپازی لاکتوباسیلوسها با گذشت زمان رسیدن می‌باشد. کمترین میزان لیپولیز در زمان‌های مختلف مربوط به تیمار پاستوریزه شده بدون سویه الحاقی بود.

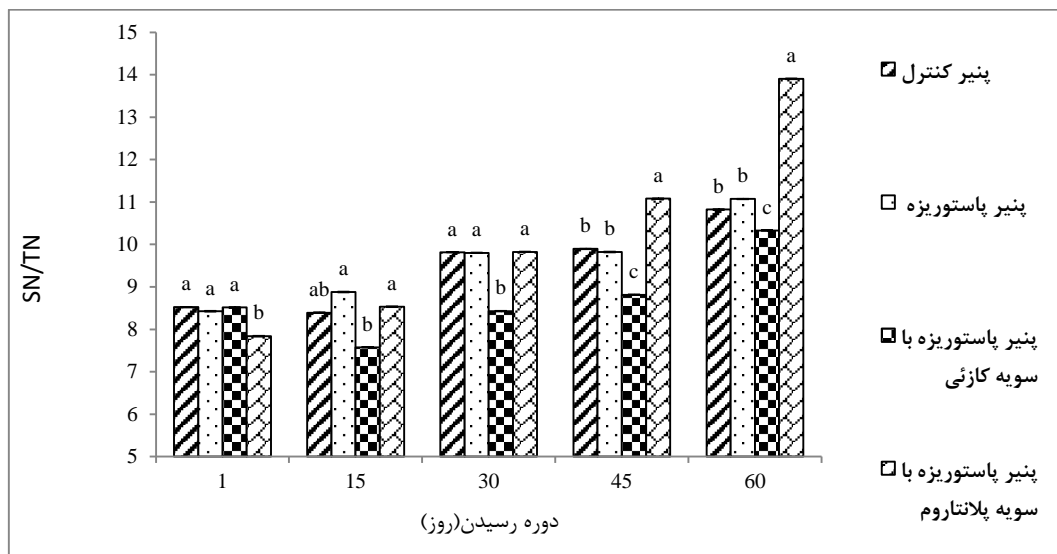
شکل ۴- تغییرات میزان لیپولیز نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن ۶۰ روز

درصد ازت محلول (pH=۴/۶) به ازت کل

نتایج نشان داد که پنیر پاستوریزه با سویه پلانتروم دارای تفاوت معنی‌داری ($P < 0.05$) با سایر تیمارها از نظر درصد ازت محلول $pH=4/6$ به ازت کل در روز اول داشت. مشخص شد که درصد SN/TN در کل تیمارها در طی زمان رسیدن به صورت معنی‌داری ($P < 0.05$) افزایش یافت که با نتایج فرانکو و همکاران (۲۰۰۱) مطابقت داشت. آتاسوی و همکاران (۲۰۰۸) به این نتیجه رسیدند که اثر تیمار حرارتی و استارتر کالچر روی افزایش درصد ازت محلول به ازت کل معنی‌داری ($P < 0.05$) بود ولی اثر تیمار حرارتی روی درصد ازت محلول معنی‌دار ($P > 0.05$) نبود.

بررسی کمی و کیفی پروتئولیز طی زمان نگهداری

میزان تجزیه کازئین‌ها به صورت پروتئولیز اولیه و ثانویه در طول رسیدن نمونه‌های پنیر مورد بررسی قرار می‌گیرد. برای ارزیابی میزان پروتئولیز اولیه از درصد ازت محلول در $pH=4/6$ و الکتروفورز استفاده شد. علاوه بر پروتئولیز اولیه، برای بررسی میزان رسیدن محصول لبنی پروتئولیز ثانویه نیز مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. شاخص پروتئولیز ثانویه میزان درصد ازت محلول در تری‌کلرواستیک اسید ۱۲٪ است که به این شاخص، ازت غیرپروتئینی گفته می‌شود.

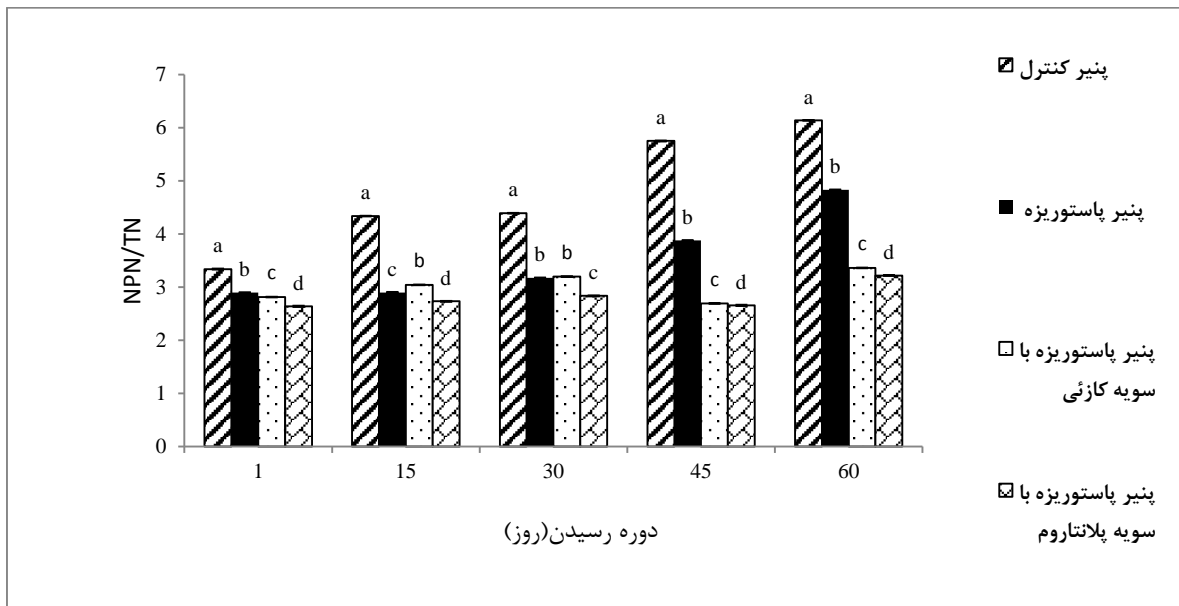
شکل ۵- تغییرات میزان ازت محلول به ازت کل نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن ۶۰ روز

رسیدن دارای اثر معنی‌داری ($P < 0.05$) روی این ویژگی بود. مشخص شد که درصد $\%NPN/TN$ در کل تیمارها در طی زمان رسیدن به صورت معنی‌داری ($P < 0.05$) افزایش یافت که این نشان دهنده افزایش پروتئولیز ثانویه در طول زمان است. فریت آتاسوی و همکاران (۲۰۰۸) گزارش کردند که تاثیر تیمار حرارتی و آغازگر الحاقی به پنیرهای تولید شده باعث ایجاد تفاوت معنی‌داری ($P < 0.05$) در درصد ازت غیرپروتئینی به ازت کل می‌شود. همچنین گزارش شده است که فرآیند پروتئولیز تحت تاثیر فاکتورهای مختلفی است که شامل فلور طبیعی شیر خام، آغازگر، آنزیم‌های منعقد کننده شیر و پارامترهای تولید بستگی دارد.

میزان ازت محلول تنها اطلاعاتی درباره شدت پروتئولیز اولیه نشان می‌دهد و جزئیات مربوط به ترکیب ازت محلول را در اختیار نمی‌گذارد. بنابراین ممکن است مقدار کلی ازت محلول در نمونه‌های مختلف مشابه باشد ولی به دلیل ایجاد محصولات متفاوت حاصل از پروتئولیز، عطر و طعم متنوع در آنها ایجاد شود (ویت و همکاران، ۲۰۰۵).

تغییرات درصد ازت غیرپروتئینی به ازت کل

نتایج حاصل از آنالیز واریانس و مقایسه میانگین‌های نمونه‌های پنیر در بین تیمارها در روز اول نشان داد که درصد ازت غیرپروتئینی به ازت کل در بین تیمارها تفاوت معنی‌دار ($P < 0.05$) داشت. از سوی دیگر زمان

شکل ۶- تغییرات میزان ازت نا محلول به ازت کل نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن ۶۰ روز

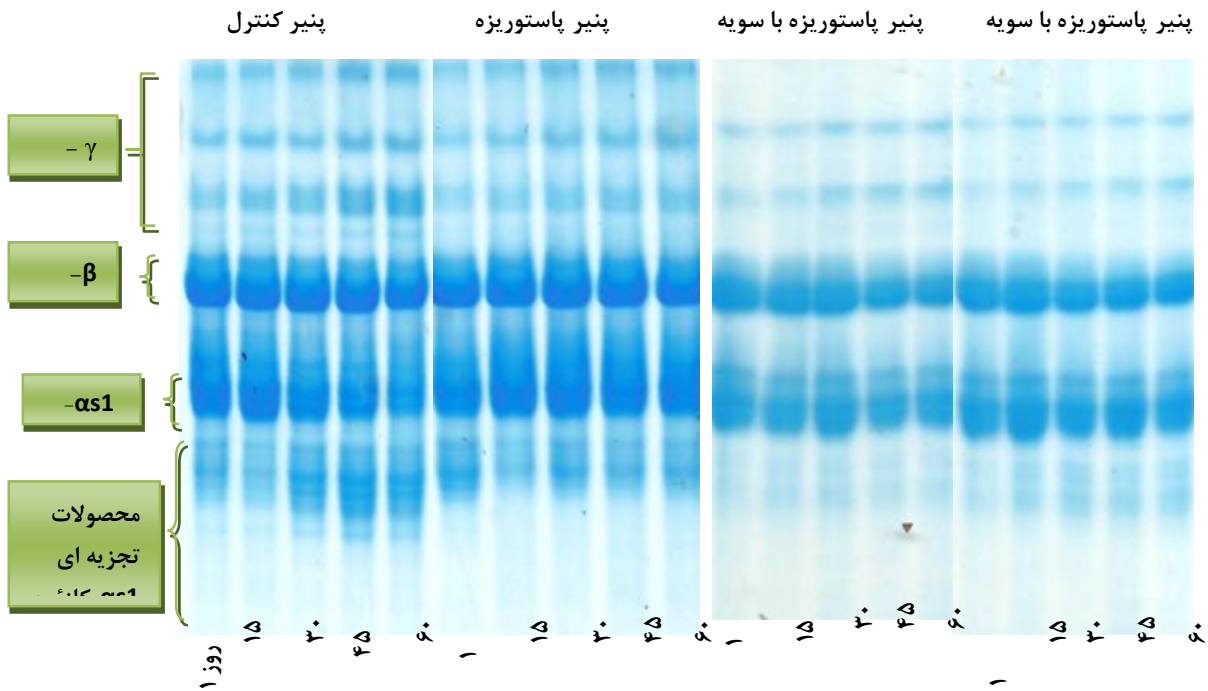
ارزیابی حسی

نتایج حاصل از آنالیز واریانس داده‌ها و مقایسه میانگین‌ها نشان داد طعم کلی و ارزیابی نهایی بین پنیرهای تولید شده غیر معنی‌دار ($P > 0.05$) بود. مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین امتیاز داده شده توسط پانلیست‌ها به تیمار پاستوریزه با سویه لاکتوباسیلوس پلانتاروم و کمترین امتیاز داده شده به تیمار کنترل بود. از دلائلی که می‌توان به کم دادن امتیاز به تیمار کنترل اشاره کرد به دلیل عدم پاستوریزاسیون و رشد کپک مخمر، وجود طعم خارجی و حیوانی و نیز بافت سفت به دلیل ماده خشک بالا اشاره کرد. بیشترین امتیاز ارزیابی کلی مربوط به نمونه پنیر پاستوریزه با سویه لاکتوباسیلوس پلانتاروم بود که می‌تواند به دلیل پاستوریزه کردن و خروج طعم‌های خارجی فرار از پنیر و نیز فعالیت بیشتر این باکتری با گذشت زمان باشد (آرناس و همکاران ۲۰۰۳). طعم حسی و پروفایل‌های طعمی پنیرهای پاستوریزه و کنترل تولید شده متفاوت از هم بود که نتایج مطابق گزارشات سینگ و ونگانا (۲۰۰۱) می‌باشد.

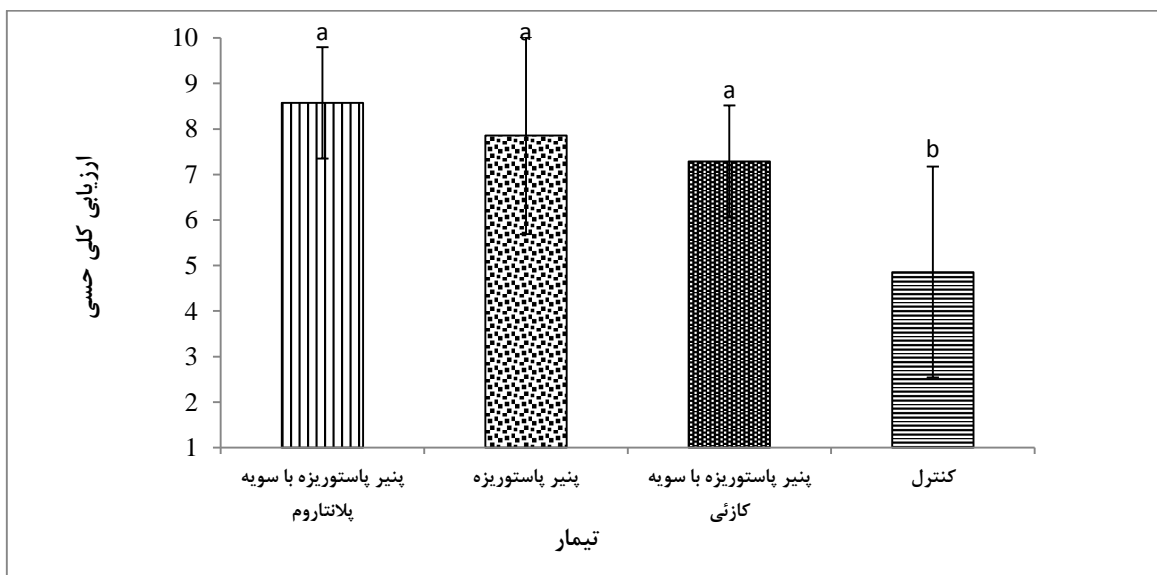
حصاری و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که پروتئولیز ثانویه مجموعه‌ای از سیستم‌های پروتئولیتیک و پپتیدولیتیک میکروارگانیسم‌های استارت‌تری و غیراستارت‌تری پنیر است.

اوره پلی اکریل آمید ژل الکتروفورز

روش اختصاصی و کیفی برای ارزیابی میزان پروتئولیز برای محصولات لبنی روش الکتروفورز Urea-page است که اجزای کازئین‌ها را بر اساس بار الکتریکی و وزن مولکولی جداسازی می‌کند. هیدرولیز کازئین‌ها در هر ۴ نمونه پنیر طی ۶۰ روز زمان نگهداری اتفاق افتاد که با کم‌رنگ شدن تدریجی باندهای مربوط به α_{s1} و β -کازئین و تولید ترکیبات حاصل از تجزیه آنها قابل تشخیص است. افزایش شدت رنگ باندهای محصولات حاصل از تجزیه α_{s1} و β -کازئین طی رسیدن در نمونه‌های پنیر کنترل و پنیر پاستوریزه با سویه لاکتوباسیلوس پلانتاروم بیشترین میزان را در طی پروتئولیز طی زمان رسیدن داشتند.

شکل ۷- تغییرات میزان پروتئولیز نمونه‌های پنیر طی مدت زمان رسیدن ۶۰ روز در الکتروفور توگرام

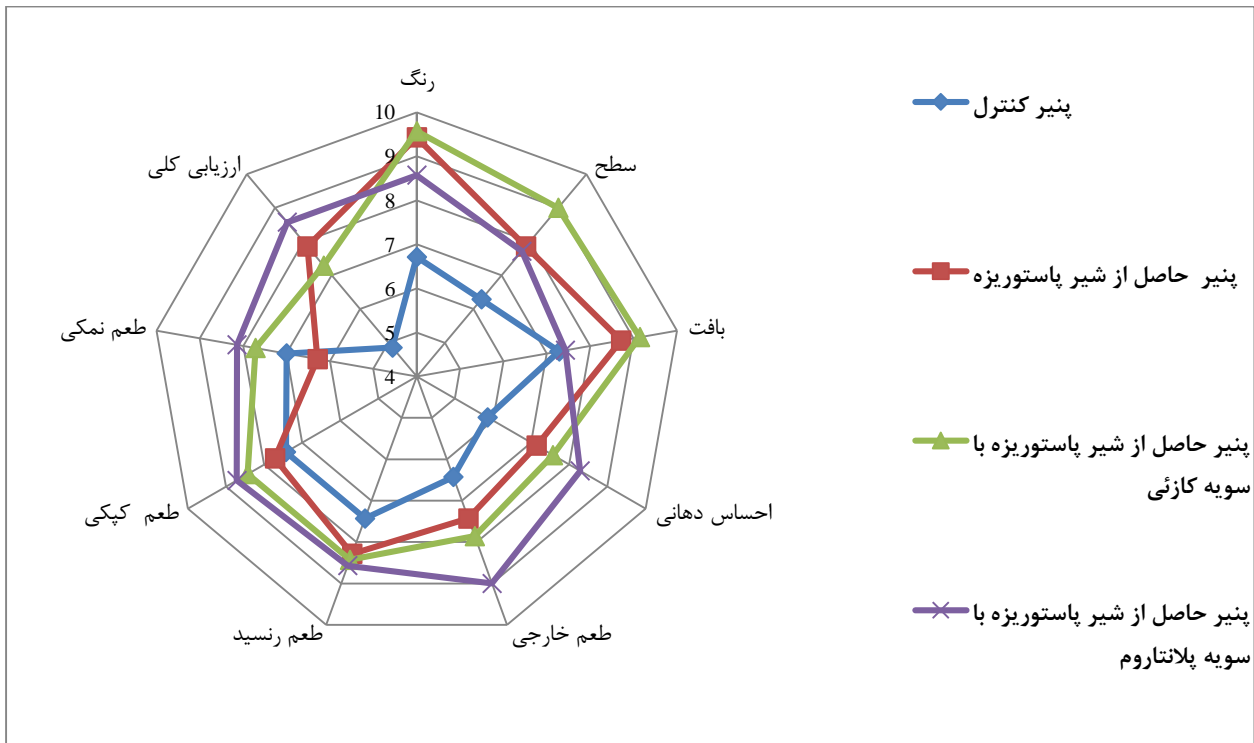
شکل ۸- ارزیابی کلی نمونه‌های پنیر در زمان ۶۰ روز رسیدن

تیمار کنترل بود. بیشترین امتیاز را از نظر ویژگی سطح پنیر را تیمار پاستوریزه با سویه کازئی و کمترین امتیاز را تیمار کنترل بدست آورد. همچنین از نظر ویژگی بافتی

همانطور که در شکل ۷ مشاهده می‌شود بالاترین امتیاز رنگ سفیدی مربوط به تیمارهای پاستوریزه با سویه و نیز پاستوریزه بدون سویه و کمترین امتیاز مربوط به

بررسی طعم خارجی بالاترین امتیاز مربوط به تیمار پاستوریزه با سویه پلانتاروم و کمترین امتیاز مربوط به تیمار کنترل بود. در ارزیابی کلی حسی بیشترین امتیاز مربوط به تیمار پاستوریزه با سویه پلانتاروم و کمترین امتیاز به مربوط به تیمار کنترل حاصل از شیر خام بود.

بیشترین امتیاز از نظر ویژگی بافتی را تیمار پاستوریزه با سویه کازئی و کمترین امتیاز را تیمار کنترل بدست آورد. در مورد ویژگی طعم دهانی بیشترین امتیاز را از نظر ویژگی طعم دهانی را تیمار پاستوریزه با سویه پلانتاروم و کمترین امتیاز مربوط به تیمار کنترل بود. در

شکل ۹- ارزیابی ویژگیهای حسی پنیرهای تولید شده در روز ۶۰ رسیدن

مشکل خاصی را از نظر تولید پنیر نداشت بلکه برطرف کننده مشکل میکروبی آن بود و با افزودن سویه لاکتوباسیلوس پلانتاروم جدا شده از پنیر ليقوان عطر و طعم حاصل از آن در پنیرهای حاصل از شیر پاستوریزه نیز ایجاد می‌شود و امکان عملیاتی شدن طرح در ابعاد تجارتي امکانپذیر است.

نتیجه‌گیری

بر اساس نتایج حاصل از طرح انجام شده می‌توان گفت که انجام پاستوریزاسیون و افزودن سویه میکروبی لاکتوباسیلوس پلانتاروم بیشترین محبوبیت را از نظر تولید طعم و آروما را در بین پنیرهای این پژوهش را دارا بود، بر این اساس می‌توان بیان کرد که تولید پنیر ليقوان در کنار پاستوریزاسیون شیر اولیه نه تنها

منابع مورد استفاده

- احمدی م، خمیری م، خسروشاهی اصل ا و کاشانی‌نژاد م، ۱۳۸۷، جداسازی و شناسایی فلور لاکتیک باکتریهای پنیر سنتی ليقوان، هجدهمین کنگره علوم و صنایع غذایی ایران، مهر ماه، مشهد.
- بی نام، ۱۳۷۷، پنیر-ارزیابی حسی پنیر شماره ۴۹۳۸، موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران.
- حسینی م، ۱۳۸۸، تأثیر لاکتوباسیلوس‌های جداسازی شده از پنیر سنتی ليقوان بر کیفیت پنیر سفید UF، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز.
- منافی دیزج‌یکان م، حصاری ج، خسروشاهی اصل ا، ۱۳۸۸، تأثیر مایه کشت میکروبی و پاستوریزاسیون روی بازده، ویژگیهای حسی و فیزیکی شیمیایی پنیر گوسفندی ليقوان، مجله پژوهش‌های صنایع غذایی، جلد ۱۹ شماره ۱.
- Atasoy F, Turkoğlu H, 2008. Changes of composition and free fatty acid contents of Urfa cheeses (a white-brined Turkish cheese) during ripening: Effects of heat treatments and starter cultures. *Food Chemistry* 110: 598–604.
- Carvalho G, Viotto W, Kuaye A, 2007. The quality of Minas Frescal cheese produced by different technological processes. *Journal Food Control* 18: 262–267.
- Hesari J, Ehsani M, Khosroshahi A, McSweeney P, 2006. Contribution of rennet and starter to proteolysis in Iranian UF white cheese. *Lait* 86: 291-302.
- Franco I, Perieto B, Urdiales R, Fresno J, Carballo J, 2002. Study of the biochemical changes during ripening of Ahumado de Aliva cheese: a Spanish traditional variety. *Journal Food Chemistry* 74: 463–469.
- Kuchroo C, Fox P, 1982. Soluble nitrogen in cheddar cheese. Comparison of extraction procedures. *Milchwissenschaft* 937: 331-335.
- Lavasani A, Ehsani M, Mirdamadi S, Mousavi M, 2011. Changes in physicochemical and organoleptic properties of traditional Iranian cheese Lighvan during ripening. *Society of Dairy Technology* 64:1-7.
- McSweeney P, Walsh E, Fox P, Cogan T, Drinan F, Castelo Gonzalez M, 1994. A procedure for the manufacture of Cheddar cheese under controlled bacteriological conditions and the effect of adjunct lactobacilli on cheese quality. *Journal of Agriculture and Food Research*, 33:183-192.
- Marshall T, 2005. Standard methods for the examination of dairy products. American Public Health Association. Washington, DC. Pp450.
- Meng J, Doyle M, 1998. Emerging and involving microbial food borne pathogens. *Bulletin de Institut Pasteur* 96: 151–164.
- Nunez M, Garcia-Aser C, Rorríguez-Martin A, Medina M, Gaya P, 1996. The effect of ripening and cooking temperatures in proteolysis and lipolysis in manchego cheese. *Food Chemistry*. 21: 115-123.
- Wit M, Osthoff G, Viljon B, Hugo A, 2005. A comparative study of lipolysis and proteolysis in Cheddar cheese and yeast inoculated Cheddar cheeses during ripening. *Enzyme and Microbial Technology*, 37: 606-616.
- Xanthopoulos V, Polychroniadou A, Litopoulou-Tzanetaki E, Tzanetakis N, 2000. Characteristics of Anevato Cheese made from Raw or Heat-treated Goat Milk Inoculated with a Lactic Starter. *Lebensm.-Wiss. u.-Technol* 33: 483 - 488.

Evaluation of physicochemical and sensory properties of pasteurized cheese produced using sheep *Lactobacillus casei* and *Plantarum* strains isolated from traditional Lighvan cheese

Y Sobhi Sarabi¹, J Hesari^{2*}, SH Peighambaroust² and SA Rafat³

Received: May 26, 2013 Accepted: September 21, 2014

¹MSc Student, Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

²Associate Professor, Department of Food Science and Technology, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

³ Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Tabriz, Tabriz, Iran

*Corresponding author: jhesari@tabrizu.ac.ir

Abstract

Lighvan cheese has large market acceptability due to its excellent sensory attributes. Since Lighvan cheese is made of raw sheep milk that was always warring for health with respect of pathogenic bacteria such as *brucella*, *Listeria monocytogenes* and others pathogens. The present research was done to, produced cheese from pasteurized sheep milk by adding microbial starter culture of *lactobacillus casei* and *lactobacillus plantarum* isolated from Lighvan cheese were used as starter in cheese for producing Lighvan special aroma and taste. In this reaserch the physicochemical and sensory properties of the white brine cheese made of pasteurized sheep milk using *lactobacillus* and *plantarum* was studied. Results revealed type of that treatment, ripening time and their interactions had significant ($P < 0.05$) increase and decrease effects on the physicochemical properties such as ash, dry matter, pH, acidity, fat, protein, lipolysis content. Pasteurization for cheese samples on day 60 ripening 41% had less dry matter than control samples had not been pasteurized. The rate of lipolysis pasteurized treatments cheese was 15 meq/100g oil. Ash samples pasteurized at about % 0/5, most of the samples had not been pasteurized. Pasteurization treatment with *Lactobacillus plantarum* strains have the highest of soluble nitrogen to total nitrogen was among treatments. Sensory assessment of cheese samples showed the highest sensory scores obtained from pasteurized cheese made with starter *lactobacillus plantarum* at the end of 60 day of ripening. It can be concluded that, while reducing the amount of chemical properties of pasteurized cheeses such as dry matter, but the risk of pathogenic bacteria were eliminated. According to sensory evaluation and physicochemical results obtained can be said of *Lactobacillus plantarum* strains isolated from Lighvan cheese capable of can be used as a starter in the pasteurized cheeses for flavor and desirability to consumers than *Lactobacillus casei* strain.

Keywords: *Lactobacillus Casei*, *Lb Plantarum*, Lighvan cheese, Pasteurization